

orientering havde en sådan karakter, at der ikke er noget at bebrejde den daværende skatteminister.

Vedrørende de berørte embedsmænd anbefaler den seneste advokatrapport, at der bliver gennemført tjenstligt forhør af den ansvarlige kontorchef. Jeg forstår, at skatteministeren agter at følge anbefalingen, og denne beslutning tager vi til efterretning. Tilbage står så spørgsmålet, om Bikuben skal have lov til at beholde det ulovlige fradrag, banken fik tilsagn om i forbindelse med overtagelsen af Bornholmerbanken.

Hvad angår de to andre sager, er den første foreldet, og i sagen om Himmerlandsbanken konkluderede dommer Frank Poulsen i sin undersøgelse, at Spar Nord havde berettigede forventninger om et fradrag. Det er meget muligt, at den samme logik kan anvendes over for Bikuben, men det første advokatesponsum, vi fik herom, konkluderede anderledes. Nu har vi fået en ny advokatredogørelse, der mener, at Bikuben har ret til fradrag, men det er en sag, som Folketinget ikke bør udtale sig om. Det bedste ville være, hvis det var en domstol, der afgjorde spørgsmålet.

Jeg vil også sige, at jeg er enig i indholdet af den dagsorden, som Enhedslisten har stillet; men hvis det skulle komme til afstemning, vil vi undlade at stemme, fordi vi ikke mener, det er Folketingets opgave at opfordre regeringen til at rejse sager, som den meget sandsynligt vil tabe.

Dette forløb med tre tilfælde af ulovlige fradrag, der langsomt opdages, stiller regeringens handling måde den 30. oktober 1993 i relief. Da regeringen langt om længe måtte erkende, at det lovede fradrag var ulovligt, forfaldt den til at hævde, at der slet ikke var givet noget løfte i sagen om Himmerlandsbanken, men at det bare var Spar Nord, der havde misforstået noget. Det særlige undersøgelsesudvalg gav daværende skatteminister Ole Stavad en forholdsvis mild næse i den anledning, idet det ikke var muligt at tilbagevise hans forklaring om, at den indlysende urimelige handling fra regeringens side skyldtes forkert og mangelfuld rådgivning fra embedsmandsværket. Derfor var det nødvendigt at afvente en eventuel skarpere reaktion, til resultatet af de bebudede tjenstemandsager forelå, og derfor var det også med bestyrtelse, vi modtog meddelelse om, at regeringen overvejede at afblæse tjenstemandsagerne. Jeg forstår dog, at der stadig er usikkerhed om denne sag.

De mange undersøgelser afdækker andre kritisable forhold, som jeg ikke skal komme nær-

mere ind på. Ingen af dem har særlige politiske vinkler, og vi er tilfredse med den måde, skatteministeren håndterede de afslørede mangler på.

Jeg skal slutte med at opsummere forløbet, for så vidt angår de tre involverede ministre. Hvad angår forhenværende skatteminister Isi Foighels håndtering af denne sag, mener vi fortsat, at der er behov for en politisk konklusion, men vi erkender, at det nok vil være svært at skaffe politisk opbakning til at genoptage denne sag. Hvad angår forhenværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen, er der åbenbart intet at bebrejde ham i denne sag, og hvad angår forhenværende skatteminister Ole Stavad, er sagen afsluttet – medmindre forløbet af tjenstemands sagen gør det nødvendigt at genoptage sagen, eller regeringen kommer til den konklusion, at den alligevel ikke er blevet vildledt af tjenstemændene i de kritiske dage i slutningen af oktober 1993.

Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at der fortsat er behov for at placere et ansvar for regeringens håndtering af sagen om Himmerlandsbanken i dagene 29.-30. oktober 1993, går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 22).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det er bare for at være sikker på, at jeg har forstået det rigtigt. Som jeg har forstået dette forslag om motiveret dagsorden, handler det ikke om placering af det politiske ansvar, og det har vi jo også, så vidt jeg ved, håndteret her i Folketinget. Det handler tilsyneladende om tjenstemændene.

Til det vil jeg sige, at det har regeringen jo allerede taget initiativ til. Statsministeren har været i samråd i Det Politisk-Økonomiske Udvalg den 9. november, hvor han har tilkendegivet, at regeringen vil iværksætte en uvildig advokatundersøgelse for at få undersøgt, om der er grundlag for at foretage sig yderligere over for de involverede tjenstemænd. Det skal